

Temps Ordinari - Divuitè diumenge



[Ec 1, 2; 2, 21-23](#)

[Col 3, 1-5. 9-11](#)

[Lc 12,13-21](#)

1. De la lectura de l'evangeli d'avui, no n'hem de treure pas la conclusió que hem de menysprear els béns materials, sinó únicament que hem de saber situar-los al seu lloc. És a dir, que no ens hem de deixar esclavitzar per ells. No se'ns convida, evidentment, a negligir el treball per a millorar el benestar de les nostres famílies. Però sí se'ns demana que no donem valor prioritari a les coses materials, perquè n'hi ha d'altres de més importants.
Quin és el meu ideal en la vida? Guanyar diners per damunt de tot?
Cal reconèixer que seria un ideal ben curt. No hi ha persona més pobre, fins i tot a nivell purament humà, que aquella que només té diners, riqueses materials. Encara que siguin moltes.
2. Jesús vol que entenguem que la recerca dels béns materials no pot constituir la nostra principal preocupació, ni el motiu prioritari dels nostres esforços. Per unes raons molt clares. Unes raons que també corrobora l'experiència perquè aquesta orientació de la vida, porta a la més gran decepció i perquè no porta la felicitat.
Tots busquem ser feliços: és una tendència que Déu ha posat en nosaltres. Per això, el motiu conscient o inconscient de les les nostres actuacions és sempre la felicitat: mediata o immediata; a curt termini o a llarg termini. Però, en el fons, sempre la busquem.
Però no tothom encerta el camí que hi porta. Hi ha persones que creuen que si aconseguissin determinat càrrec, o si traguessin uns "millonets" a la loteria, o si els somrigués l'èxit somiat, llavors sí que serien feliços.
Però, si ara que no tenen això, no ho són, ben segur que tampoc no ho serien si ho obtinguessin. Cal tenir les idees clares si no volem ser víctimes d'enganys i desercions.
La felicitat no es troba fora de nosaltres. La felicitat brolla de dins del cor. És conseqüència de saber descobrir que estem plens per dins, perquè hi portem l'Esperit de Déu, la nostra major riquesa.
És prendre consciència que allò que omple i fa feliç és deixar-se guiar per aquest Esperit que ens impulsa a estimar i respectar els altres.
Qui viu amb aquesta convicció troba sentit a qualsevol situació que li toqui de viure. No perd mai la pau interior i té coratge per tirar endavant.
3. No sempre ens resulta fàcil entendre-ho així. Potser per això, perquè en prenguem consciència clara, Jesús a l'evangeli d'avui fa una afirmació molt forta. Ens diu que aquell que va darrere dels diners s'equivoca. No en un aspecte més o menys important de la vida, sinó que s'equivoca del tot: que no sap què vol dir viure. És molt fort això! Ens hauria de fer reflexionar.
És signe de saviesa saber distingir els valors importants dels que no ho són. El diner té la seva funció. Però en la vida hi ha valors millors: l'amistat, la vida de família, la cultura, la salut, l'art, la pau, la solidaritat, la fe ...
Hi ha persones que, potser sí que guanyen molts diners, però que mai no troben temps per somriure, per dialogar amb la parella, per jugar amb els fills, per xerrar amb els amics, per fruit de la natura, per interessar-se pels altres, per contribuir a millorar el seu entorn...
D'això se'n pot dir viure? D'això se'n pot dir sana fuïció de la vida? Aquesta mena de persones només passen pel costat de la vida, però no hi entren a fons: no la viuen. Quan se n'adonen, ja se'ls ha escapat.
4. I, sobretot hi ha els valors espirituals. Val la pena que fem cas d'allò que ens ha dit St Pau a la segona lectura "cerqueu allò que és de dalt", "estimeu allò que és de dalt". Hem de saber valorar la Paraula de Déu i la pregària, que porten pau i serenor als nostres cors. Hem de valorar l'eucaristia que ens dóna força i ens agermana fent-nos més solidaris.
Hem de cercar i estimar allò que Jesús ens ha ensenyat: saber compartir, saber donar la mà, esforçar-se per fer la vida amable a les persones que ens envolten, saber perdonar, posar la nostra confiança en el Senyor... Aquesta és l'única riquesa valuosa, l'única que val la pena acumular, l'única que ens emportarem a l'altra vida.
I també l'única que, ja ara, porta pau i esperança als nostres cors.
Reflexionem-hi.

Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del P. Lluís Armengol i Bernils (Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre "El pa de la Paraula nº 5. Diumenges i festius. Cicle C." Editorial Claret, 2006

ETIQUETES

[SALUT](#) [VOCACIÓ](#) [TEMPS](#) [VIDA](#) [BUIDOR](#) [BUIT](#) [SENTIT](#) [PAU](#) [PLENITUD](#) [DINERS](#) [DÉU](#)